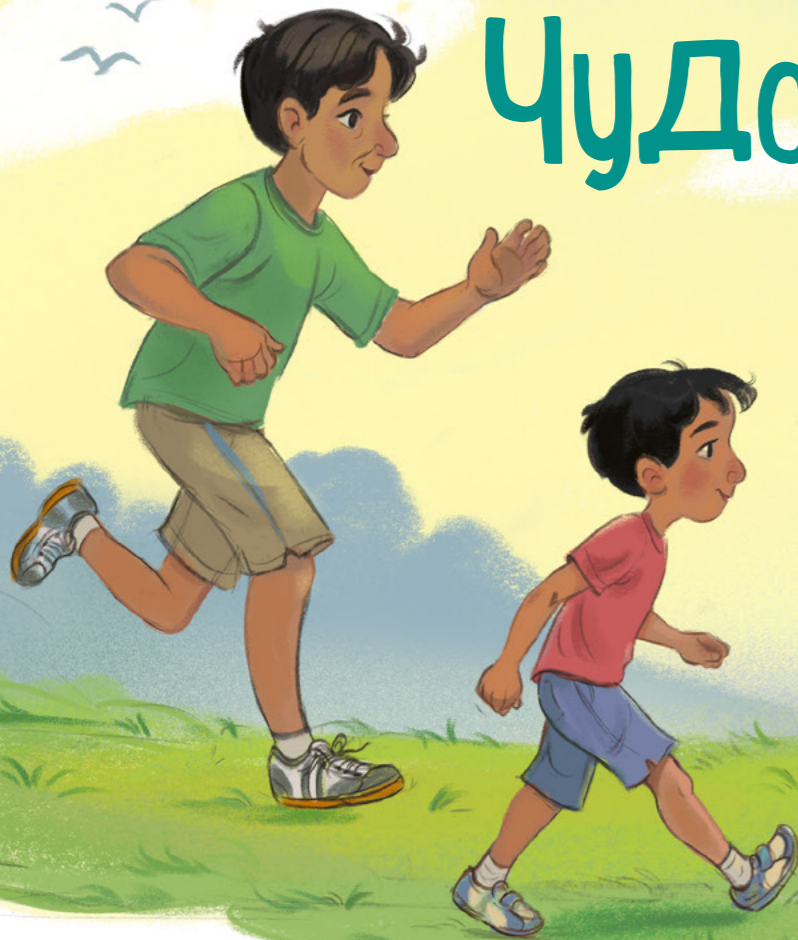

Чудовий День Для гри у футбол і не тільки

Кароліна Малдонадо Лейес
(Грунтується на реальних подіях)

Ця історія сталася в Болівії.

Ісмаїл усміхнувся, вийшовши на вулицю на сонячне світло. Разом з папاً вони збиралися до парку. Коли вони йшли, Ісмаїл тримав папاً за руку і ніс свій футбольний м'яч. Ісмаїлу подобалося проводити час з папاً — особливо, коли вони грали у футбол!

Коли вони дісталися парку, Ісмаїл озирнувся навколо. Якось жінка полола бур'ян біля футбольного поля. А ось сім'я йде тротуаром. Але на футбольному полі ніхто не грав. Ісмаїлу і папاً буде багато місця для тренування!

"Готовий грати?" — запитав папاً.

"Так!" — Ісмаїл біг до поля так швидко, як тільки міг. Він тренувався вести м'яч "зигзагом", виконувати штрафні і кутові удари.

Папاً сильно вдарив по м'ячу. Він пролетів прямо над головою Ісмаїла!

"Я візьму", — сказав Ісмаїл. Він побіг у кут поля і взяв м'яч. Він побачив, що та жінка, яка смикала бур'ян, досі працювала. Вона виглядала втомленою.

"Зараз я буду воротарем, — сказав папاً. — Побачимо, чи зможеш ти забити!"

Ісмаїл побіг назад і вдарив м'ячем у ворота. Папاً потягнувся руками, щоб зловити м'яч, але трохи не дотягнув.

"Гооооол!" — радісно вигукнув Ісмаїл, коли м'яч влучив у сітку.

Швидко минула ціла година. "Час іти", — сказав папاً.

Ісмаїл озирнувся на жінку, яка полола бур'ян. "Працювати на сонці не так весело, як грати у футбол", — подумав він. Він хотів підбадьорити її. Раптом у нього з'явилася ідея.

"Папاً, правда ж та пані старанно працює?" — запитав він.

"Що? — тато поглянув на жінку. — О, так!"

"Я думаю, нам слід їй це сказати!" — запропонував Ісмаїл.

"Але нам потрібно поквапитися додому. Мамá чекає на нас", — сказав папاً.

Ісмаїл побачив, як жінка витерла чоло. Відчуття поговорити з нею стало сильнішим. "Я дійсно відчуваю, що це потрібно", — сказав він. Він узяв папاً за руку і підійшов до жінки.

"Доброго ранку, пані!" — сказав Ісмаїл і помахав рукою.

Жінка не підвела погляд. "Що вам потрібно?"

Ісмаїл бачив, що їй не хотілося спілкуватися. Але це його не зупинило. "Я хотів сказати вам, що ви робити добру справу!"

Цього разу жінка поглянула на нього.

Ісмаїл усміхнувся. "Дякую, що дбаєте про парк!" Жінка також усміхнулася. "Дякую!" — сказала вона. Потім вона усміхнулася сильніше. "Дуже дякую тобі!"

Ісмаїл відчував радість, коли йшов додому з папاً.

"Думаю, те, що ти сказав, було важливим для неї, — сказав папاً. — Я радий, що ти послухався того відчуття, що отримав".

"Я також". На якусь мить Ісмаїл замислився. Потім він запитав: "Як ти вважаєш, це був Святий Дух?"

Папاً кивнув. "Іноді Святий Дух посилає нам думку комусь допомогти. Саме це ти і зробив".

Ісмаїл усміхнувся. Він просто поговорив з жінкою, і це покращило її день. Послух Святому Духу покращив також і його день! ●

